

II.6220.07.2022

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
W KIELCACH

Kielce, 2023.08.24

SKO.OŚ-60/5150/195/2023

WPLYNEŁO
KANCELARIA OGÓLNA

28-08-2023

Ilość załączników.....
Podpis.....

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

**Przewodnicząca składu: Róża Kowalkowska-Zmarzlik/sprawozdawca/
Członkowie składu : Anna Orlińska
Aleksandra Grusiecka-Sarna**

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 24.08.2023r. sprawy z odwołania wniesionego przez B&K Fusion Sp. z o.o., ul. Cegielniana 4a/15, 30-404 Kraków, reprezentowaną przez pełnomocnika Pana Michała Pękalskiego od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej z dnia 25.04.2023r. znak: II.6220.07.32.2022 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „produkcji regranulatu w wyniku przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne (odpadów z tworzyw sztucznych) w miejscowości Odonów, gmina Kazimierza Wielka” mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko, planowanego do realizacji na działkach nr 83/14 i nr 270/1 w obrębie ewidencyjnym Odonów, gm. Kazimierza Wielka

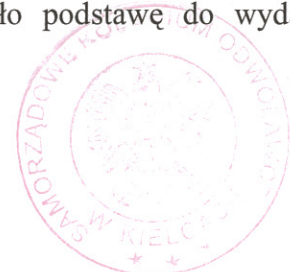
– na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.-Kodeks postępowania administracyjnego /j.t.Dz. U. z 2023r. poz.775 z późn. zm./:

- uchyla zaskarżoną ww. decyzję Organu I instancji w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia.

UZASADNIENIE

Burmistrz Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej, po rozpatrzeniu wniosku Firmy B&K Fusion Sp. z o.o., ul. Cegielniana 4a/15, 30-404 Kraków, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Michała Pękalskiego i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniająco-dowodowego, decyzją z dnia 25.04.2023r. znak: II.6220.07.32.2022 odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji ww. przedsięwzięcia.

Od ww. decyzji odwołanie złożyła Firma B&K Fusion Sp. z o.o., ul. Cegielniana 4a/15, 30-404 Kraków, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Michała Pękalskiego na wstępie wskazując na potrzebę zbadania czy Burmistrz Miasta i Gminy Kazimierza Wielka i jego pracownicy zaangażowani w tym postępowaniu nie podlegają wyłączeniu od załatwienia niniejszej sprawy, na podstawie art. 24 i art. 25 k.p.a. Następnie pełnomocnik strony zarzucił, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organ główny nastąpiła przez arbitralne określenie niezgodności z miejscowym planem miejscowym i protesty osób niebędących stronami postępowania co stanowiło podstawę do wydania kwestionowanej decyzji.

W dniu 22.08.2023r. do Kolegium wpłynęło pismo z dnia 22.08.2023r. znak: II.6220.07.41.2022, w którym Burmistrz Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej odnosząc się do zarzutów odwołania przedłożył, jako uzupełnienie akt sprawy:

-postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy Kazimierza Wielka z dnia 21.08.2023r. znak: II. 6220.07.39.2022 o odmowie wyłączenia pracowników Urzędu Miasta i Gminy Kazimierza Wielka od udziału w przedmiotowym postępowaniu oraz

-oświadczenie Burmistrza Miasta i Gminy Kazimierza Wielka z dnia 21 sierpnia 2023r. o nie posiadaniu przez niego oraz jego bliskich żadnego tytułu prawnego do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji.

Kolegium, po wstępnym zapoznaniu się z aktami sprawy, następnie stwierdziło konieczność rozpoznania spornej kwestii czy w świetle zarzutów odwołania organ I instancji rozpoznający przedmiotową sprawę był właściwy i nie podlegał wyłączeniu. W tym celu Kolegium zbadało sprawę i ustaliło, co następuje; w zakresie wyłączenia pracowników Urzędu Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej zaangażowanych w przedmiotowym postępowaniu Burmistrz Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej, po rozpoznaniu wniosku pełnomocnika Strony, postanowieniem z dnia 21.08.2023r. znak: II. 6220.07.39.2022 odmówił wyłączenia pracowników Urzędu Miasta i Gminy Kazimierza Wielka w osobach Łukasz Maderak, Rafał Stokłosa i Magdalena Pudo biorących czynny udział w wydawaniu, na wniosek Firmy B&K Fusion Sp. z o.o., decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji ww. przedsięwzięcia. Nadto, Kolegium odrębnym aktem administracyjnym, na podstawie ww. oświadczenia organu I instancji z dnia 21.08.2023r. odmówiło wyłączenia od udziału w postępowaniu Burmistrza Miasta i Gminy Adama Bodziocha.

Następnie Kolegium przystąpiło do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy.

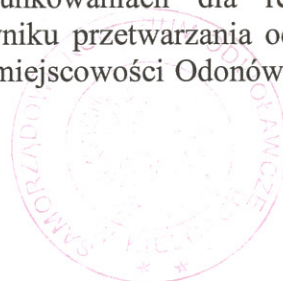
Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po przeanalizowaniu akt sprawy, w aspekcie zarzutów odwołania zważyło, co następuje:

W ocenie Kolegium, decyzja organu I instancji zapadła przedwcześnie, z istotnym naruszeniem przepisów postępowania, bez wyjaśnienia, w wystarczającym zakresie, wszystkich istotnych okoliczności.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią przepisy ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) - zwanej dalej "ustawą".

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przepis art. 73 ust.1 ww. ustawy stanowi, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

W rozpoznawanej sprawie, B&K Fusion Sp. z o.o., ul. Cegielniana 4a/15, 30-404 Kraków, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Michała Pękalskiego wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „produkcji regranulatu w wyniku przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne (odpadów z tworzyw sztucznych) w miejscowości Odonów, gmina

Kazimierza Wielka”, planowanego do realizacji na działkach nr 83/14 i nr 270/1 w obrębie ewidencyjnym Odonów, gm. Kazimierza Wielka.

Planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów będzie prowadzona w istniejącej hali produkcyjnej na jednej instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów. Maksymalna zdolność produkcyjna instalacji do przetwarzania odpadów będzie wynosiła 9,9 Mg/dobę. W instalacji odbywać się będzie mechaniczny proces przetwarzania odpadów (z tworzyw sztucznych) głównie takich jak: węże hydrauliczne, taśmociągi, opony, plastikowe elementy samochodowe). Odpady inne niż niebezpieczne (z tworzyw sztucznych i gumy) będą poddane odzyskowi na specjalistycznej instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów, w skład której wchodzić będą następujące urządzenia: shredder (rozdrabniacz) dwuwałowy, młyny pionowe, młyny poziome, transportery (przenośniki) taśmowe i separatory magnetyczne do separacji metali. Jak wynika z Karty Informacyjnej przedsięwzięcia, uciążliwość projektowanej inwestycji w zakresie emisji do powietrza i hałasu nie przekroczy dopuszczalnych standardów środowiskowych.

Na wstępie podnieść należy, że w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że wnioskowana inwestycja wymieniona została w § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. z 2019r. poz. 1839/ i stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, i mogące wymagać przeprowadzenia oceny na to środowisko, a zatem jej realizacja wymaga uzyskania przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast we wniosku z dnia 03.08.2022r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pełnomocnik Inwestora wskazał, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 47 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zdaniem Kolegium, kwestia ta wymagała od organu I instancji uprzedniego wezwania pełnomocnika inwestora do ujednoczenia wniosku w tym zakresie.

Obecnie stwierdzić należy, że złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest spójny wewnętrznie i jako taki, nie powinien stanowić przedmiotu procedowania organu I instancji, a zatem uznać należy, kwestionowana decyzja zapadła przedwcześnie, bez uprzedniego uzupełnienia materiału dowodowego w postaci przedłożenia ujednoczonego wniosku inwestorskiego.

Odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia jest możliwa wyłącznie w ustawowo określonych przypadkach, wymienionych w przepisach art. 80 ust. 1 pkt 1 ust. 2, art. 81 ust. 1 ust. 2 i ust. 3 ustawy. Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na

podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. poz. 1089), a także dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

Z przywołanej regulacji bezspornie zatem wynika, że tryb postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która jest wymagana zarówno dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jak i dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 1 ustawy) uzależniony jest, poza wyjątkami określonymi w zdaniu drugim art. 80 ust. 2 ustawy, od podstawowego kryterium, jakim jest zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeśli został uchwalony.

Nadto, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem sądowym, zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach /por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 29.06.2018r. sygn. akt II SA/Kr 502/18/. Także Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 16 września 2008 r. sygn. akt II OSK 1036/07 stwierdził, że realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Podstawowym kryterium przesądzającym o możliwości wydania pozytywnej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego, co obliuguje organ administracji w pierwszej kolejności do ustalenia, czy dla danego obszaru został opracowany i obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego, którego postanowieniami jest związany i które determinują treść decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego brak jest podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia, czy też uzgodnień. W wyroku z dnia 27 września 2017 r. II SA/Gd 379/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wskazał cyt.: „W orzecznictwie i doktrynie utrwalony jest pogląd, że stwierdzenie braku zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jako kryterium wykluczające możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zwalnia organ z konieczności dalszego prowadzenia postępowania wyjaśniającego, włącznie z brakiem konieczności zbiegania stanowisk organów opiniujących i uzgadniających. W takiej sytuacji organ uprawniony jest do wydania decyzji odmownej, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko”.

Restrykcja ta wynika wprost z kategorycznego brzmienia art. 80 ust. 2 ustawy, z treści którego wywieść należy, iż zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zwrócić przy tym należy uwagę, że ustawodawca wymaga w tym przypadku spełnienia warunku zgodności a nie innej jego postaci. Powyższe jest równoznaczne tezie, że jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem uprawnia organ do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów ustawy i a contrario brak takiej zgodności obliuguje organ do wydania decyzji negatywnej.

Zaakcentować bowiem trzeba, iż stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami (por. komentarz do art. 80 ustawy (w:) K. Gruszecki, Komentarz do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach o oddziaływania na środowisko). Podobne stanowisko wypracowało orzecznictwo na tle wcześniejszego analogicznego uregulowania zawartego w art. 56 ustawy Prawo ochrony środowiska (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2010 r., sygn. akt II SA/Po 942/09, Lex nr 618725, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. akt II SA/Gd 851/08, Lex nr 519769, wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 16 października 2007 r., sygn. akt II SA/Rz 231/07, Lex nr 413505).

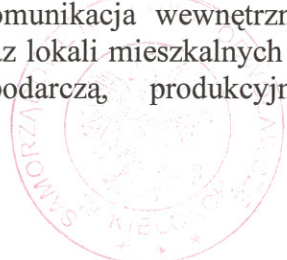
Ocena zgodności planowanej inwestycji z planem miejscowym wymaga szczegółowego ustalenia w jakiej jednostce planistycznej położona jest dana nieruchomość oraz analizy postanowień planu przewidzianych dla tej jednostki, przy czym miejscowy plan jako akt prawa miejscowego, podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Wykładni postanowień planu należy przy tym dokonywać w pierwszej kolejności w oparciu o postanowienia zawarte w samym planie, jednocześnie wykładnia ta nie może być sprzeczna z normami prawa zawartymi w ustawach i rozporządzeniach. W przypadku, gdy plan miejscowy nie definiuje używanych w nim pojęć, wyjaśnienia tych pojęć należy poszukiwać w obiektywnie obowiązującym prawie (por. wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2018r. sygn. akt. II OSK 81/17, LEX nr 2611463). Postanowienia planu jako, że kształtują wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania własności nieruchomości nie mogą być przy tym interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej.

W rozpoznawanej sprawie kluczową jest kwestia oceny zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami obowiązującego na tym terenie planu miejscowego.

Jak wynika z akt sprawy, dla terenu, na którym planowana jest realizacja ww. przedsięwzięcia obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą Nr XLI/436/2006 Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej z dnia 3 października 2006r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Odonów na obszarze gminy Kazimierza Wielka wraz ze zmianą nr 3 przyjętą Uchwałą Nr XIII/92/2019 Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej z dnia 28 czerwca 2019r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 3 części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części sołectwa Odonów, na obszarze gminy Kazimierza Wielka /Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2019r. poz. 3256/. W tym miejscu wskazać należy, że ww. Uchwała Nr XIII/92/2019 stanowi samodzielny zbiór ustaleń w zakresie zagospodarowania przestrzennego.

Teren planowanej inwestycji znajduje się na terenach oznaczonych w ww. planie symbolem: G1.

Zgodnie z § 20 ust. 1 i 2 ww. Uchwały Nr XIII/92/2019, dla tego terenu ustala się jako przeznaczenie podstawowe - lokalizacja budynków związanych z różnorodną działalnością gospodarczą, produkcyjną, magazynowaniem, składowaniem i usługami. Przeznaczenie dopuszczalne - lokalizacja obiektów i urządzeń towarzyszących funkcji podstawowej: budynki gospodarcze, garaże, parkingi, komunikacja wewnętrzna, zieleń urządzona, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej oraz lokali mieszkalnych w budynkach związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, produkcyjną, magazynowaniem, składowaniem i usługami.

Zatem w rozpoznawanej sprawie bezspornym jest to, że planowana inwestycja obejmująca działalność gospodarczą, której przedmiotem jest proces produkcyjny jest zgodna z przeznaczeniem terenu określonym w ustaleniach obowiązującego planu miejscowego.

Z analizy szczegółowych ustaleń planu miejscowego wynikają jednak następujące ograniczenia, a mianowicie:

-zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko /§ 20 ust.8 ww. Uchwały/. Odnosząc się do tego zakazu wskazać należy, że nie ma on w niniejszej sprawie zastosowania jeśli przyjąć, że wskazana w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, ponieważ określona została w § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

-zakaz lokalizacji składowisk odpadów oraz punktów zbierania i magazynowania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach /§ 20 ust.10 ww. Uchwały/. Odnosząc się do tej kwestii Kolegium zauważa, że nie została ona przez organ prawidłowo i wyczerpująco zbadana i wyjaśniona. Ma rację pełnomocnik strony odwołującej podnosząc, że w zakresie przedsięwzięcia nie ujęto składowiska odpadów, punktu zbierania i magazynowania odpadów. Nadto sam organ w uzasadnianiu decyzji wskazał, że w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia nie podano informacji dotyczącej sposobu pozyskiwania, transportu oraz przygotowania odpadów do ich przetwarzania określając wyłącznie sposób produkcji regranulatu. Mimo to, iż organ I instancji zauważył niekompletność przedłożonej przez pełnomocnika dokumentacji to nie wezwał pełnomocnika do uzupełnienia niekompletnej Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia i nie podjął żadnych działań celem wyjaśnienia nieokreślonych i niedoprecyzowanych kwestii i nie przeprowadził w tym zakresie postępowania uzupełniająco-wyjaśniająco-dowodowego w niezbędnym zakresie, czym w sposób istotny naruszył przepisy postępowania.

Tymczasem organ I instancji samodzielnie założył, iż proces przetwarzania odpadów powinien być poprzedzony ich magazynowaniem mającym na celu zgromadzenia odpowiedniego wolumenu uzasadniającego podjęcia procesu technologicznego i między innymi na tej podstawie oparł kwestionowane obecnie rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do powyższego zważyć należy, że wnioskodawca nie stwierdził i nie wykazał, co potwierdza także treść odwołania, aby w zakresie planowanej inwestycji miała zostać ujęta lokalizacja stanowisk odpadów oraz zbieranie i magazynowanie odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022r, poz. 699 z późn. zm.).

Zatem organ I instancji prowadzący postępowanie główne zamiast wezwać pełnomocnika wnioskodawcy do uzupełnienia KIP w istotnym zakresie jednoznacznego wskazania sposobu gospodarowania odpadami, to wydał decyzję kończąca to niekompletne postępowanie, co powoduje, że w ocenie Kolegium, rozstrzygnięcie to zapadło przedwcześnie, na podstawie niekompletnych dokumentów oraz bez dokonania przez ten organ rzetelnej własnej analizy istotnych kwestii w sprawie. Powyższe czyni zasadnym zarzut odwołania, iż organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję przedwcześnie, bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego wszystkie istotne okoliczności.

Podkreślić w tym miejscu należy, że stosownie do art. 7 k.p.a., *organ administracji winien podejmować wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, zaś zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. obowiązany jest w*

sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przez rozpatrzenie całego materiału dowodowego należy rozumieć uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak i uwzględnienie wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów, a mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Ocena dowodów powinna być dokonana na podstawie całego zebranego materiału dowodowego (art. 80 k.p.a.). Organ administracyjny jest więc zobowiązany na podstawie przytoczonych przepisów do podjęcia wszelkich niezbędnych czynności proceduralnych w celu zebrania pełnego materiału dowodowego, dopiero bowiem wówczas może ocenić, czy dana okoliczność została wyjaśniona i udowodniona. Nadto stosownie do art. 9 k.p.a., **organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.**

Dokonując analizy, w trybie odwoławczym, zebranego w sprawie materiału dowodowego, w aspekcie zarzutów odwołania, Kolegium ocenia, że organ I instancji kwestionowaną decyzją naruszył, w sposób istotny, podstawowe zasady postępowania administracyjnego wyrażone w art. 7, 9, 10 § 1, 77, 79a, 80 i 107 k.p.a.

Wydał bowiem decyzję odmawiającą pełnomocnikowi wnioskodawcy wydania, na jego żądanie, wnioskowanej decyzji *bez uprzedniego wskazania jemu, na podstawie art. 79a k.p.a., przesłanek zależnych od strony*, które nie zostały na dzień wydania decyzji spełnione a co, w konsekwencji, skutkowało wydaniem dla strony decyzji niezgodnej z jego żądaniem.

Takie działanie organu I instancji istotnie narusza treść przepisu art. 79a k.p.a.

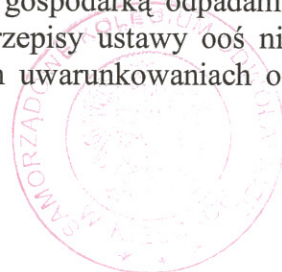
Przepis ten stanowi, co następuje:

§ 1. W postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, *organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.* Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się.

§ 2. W terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1, w tym m.in. np. udokumentowanie zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego, przedstawienie rozwiązań logistyczno-technicznych dokumentujących brak naruszenia zakazów wynikających z ustaleń planu miejscowego i inne.

Mając na uwadze powyższe, stosownie do przepisu art. 138 § 2 k.p.a. Kolegium Odwoławcze stwierdza, że zaskarżoną decyzję organu I instancji, jako wydaną przedwcześnie i z naruszeniem przepisów postępowania należało uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi.

Jednocześnie podnieść należy, że na wynik sprawy nie może mieć wpływu występująca w niniejszej sprawie kwestia szerokiego protestu społeczności lokalnej, która nie zgadza się na prowadzenie wnioskowanej działalności związanej z gospodarką odpadami, podnosząc kwestie nadmiernego jej negatywnego oddziaływania. Przepisy ustawy o oś nie uzależniają bowiem możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach od wystąpienia sprzeciwu społecznego.

Odnosząc się do zarzutów odwołania zważyć należy, iż Kolegium odniosło się do nich stosownie w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Jednocześnie Kolegium wyjaśnia, że nie ma także możliwości zastosowania art. 136 k.p.a. z uwagi na istotny zakres brakującego materiału dowodowego oraz konieczność jego uzupełnienia z pełnym uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, wynikającej z art. 15 k.p.a.

Biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w osnowie niniejszej decyzji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść sprzeciw (z podaniem daty i nr decyzji) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce. W przypadku wniesienia sprzeciwu, od sprzeciwu należy uiścić wpis stały w kwocie 100,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Zespół orzekający Kolegium Odwoławczego:

Róża Kowalkowska-Zmarzlik .....

Anna Orlińska.....

Aleksandra Grusiecka-Sarna.....

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Kazimierza Wielka
  2. strony wg odrębnego wykazu
- a/a

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.